

ÎNCHEIERE

07 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Dumitru Visternicean
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Consiliul municipal Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului municipal Chișinău, intervenienți accesorii Sergiu Cecan și Tatiana Cecan, cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 12 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Consiliul municipal Chișinău fiind menținută hotărârea din 09 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă:

La 03 octombrie 2017, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Chișinău, intervenienți accesorii Sergiu Cecan și Tatiana Cecan, solicitând anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 5/22-13 din 25 mai 2017 „Cu privire la reperfectarea relațiilor funciare de arendare a lotului de pământ din str. XXXXXXXXX, cu Sergiu Cecan și Tatiana Cecan”.

În motivarea acțiunii a indicat, că prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 5/22-13 din 25 mai 2017 „Cu privire la reperfectarea relațiilor funciare de arendă a lotului de pământ din str. XXXXXXXXX, cu Sergiu Cecan și Tatiana Cecan”, s-a decis reperfectarea relațiilor funciare de arendare a unui teren, cu suprafața de 0,0151 ha, din str. XXXXXXXXX.

În conformitate cu art. 64 al Legii nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a efectuat un control sub aspectul legalității deciziei nr. 5/22-13 din 25 mai 2017 și a constatat emiterea actului contestat cu încălcarea prevederilor legislației în vigoare.

Prin notificarea nr. 1304/OT₄ - 1457 din 09 august 2017, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a solicitat anularea deciziei nr. 5/22-13 din 25 mai 2017, ca fiind emisă contrar legislației, însă până la data depunerii acțiunii,

autoritatea publică emitentă nu a adoptat nici o decizie cu privire la examinarea notificării.

Potrivit reclamantului decizia contestată contravine art. 77 alin. (3) și (5) al Legii privind administrația publică locală, conform cărora bunurile din domeniul privat al unității administrativ-teritoriale, pot fi date în arendă ori în locațiune prin licitație publică organizată în conformitate cu Regulamentul privind licitațiile cu strigare și reducere, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 136 din 10 februarie 2009, care stabilește că organizarea și desfășurarea licitației este condiționată de prioritatea prețului maxim propus. În aceeași ordine de idei, organizarea licitației publice presupune liberul acces și egalitatea tuturor doritorilor de a obține dreptul la arendarea bunurilor proprietate publică a unității administrativ-teritoriale.

La fel, în conformitate cu art. 14 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 1308 din 25 iulie 1997 privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a terenurilor proprietate publică utilizate în procesul tehnologic, aferente obiectivelor privatizate sau supuse privatizării, aferente obiectivelor private, precum și celor aferente construcțiilor nefinalizate, se efectuează la prețul normativ al pământului. Terenul care, după parametri și amplasare, nu poate fi format ca bun imobil de sine stătător se vinde prin concurs sau la licitație deținătorilor de terenuri adiacente. În cazul în care există un singur deținător de teren adiacent, vânzarea-cumpărarea terenului, care nu poate fi format ca bun imobil de sine stătător, se efectuează la prețul normativ al pământului. Această prevedere se aplică și relațiilor de arendă a unor astfel de terenuri. Celelalte terenuri se vând prin concurs sau la licitație, cu excepțiile prevăzute de lege.

Totodată, în conformitate cu art. 18 alin. (4) din Legea cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998, planul cadastral și/sau geometric pot fi modificate numai în cazul acordului scris al tuturor titularilor de drepturi asupra bunurilor imobile ale căror interese sunt stinse, în condițiile ca această modificare să fie conform normelor tehnice caracteristice pentru bunurile imobile respective, să fie necesară pentru o mai bună administrare a acestor bunuri și să nu contribuie la tănuirea tranzacțiilor cu suprafețele de teren.

Astfel, conform datelor din Registrul bunurilor imobile terenul vizat în decizia contestată are suprafața de 0,014 ha, iar în decizie are suprafața de 0,0151 ha, prin urmare în privința lotului surplus urmau a fi aplicate prevederilor legale enunțate.

Mai mult, la adoptarea deciziei contestate, Consiliul municipal Chișinău nu a respectat prevederile art. 9 alin. (2) din Legea nr. 317 din 18 iulie 2003 privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale, care stabilesc că actele normative ale autorităților administrației publice centrale și locale trebuie să corespundă întocmai prevederilor constituționale, legilor, precum și hotărârilor și ordonanțelor Guvernului.

Prin hotărârea din 09 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului municipal Chișinău, intervenienți accesorii Sergiu Cecan și Tatiana Cecan, cu privire la contestarea actului administrativ, fiind anulată decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 5/22-13 din 25 mai 2017 „Cu privire la reperfectarea relațiilor funciare de arendare a lotului de pământ din str. XXXXXXXXX, cu Sergiu Cecan și Tatiana Cecan”.

Prin decizia din 12 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Consiliul municipal Chișinău, fiind menținută hotărârea din 09 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că terenul, amplasat în mun. Chișinău, str. Grenoble nr.169, nr.cadastral XXXXXXXXX, urma a fi dat în arendă prin intermediul licitației. Or, legea nu prevede alternativ modalitatea de dispunere de terenurile proprietate privată a statului, ci obligă autoritățile în competența cărora a statuat atribuirea de cesionare, administrare și înstrăinare, de a respecta imperativul legii la administrarea proprietății statului.

Astfel, în cadrul examinării cauzei, contrar sarcinii probațiunii, stabilită de legiuitor la alin. (3) al art. 24 din Legea contenciosului administrativ, autoritatea publică emitentă a actului administrativ contestat, nu a prezentat careva probe, admisibile și pertinente, care ar confirma că terenul vizat, nu poate fi format ca bun imobil separat, iar din materialele cauzei, instanța nu a concluzionat acest fapt.

Reieșind din cele expuse, prin darea în arendă a bunului contrar cerințelor legii, Consiliul municipal Chișinău a îngădit dreptul cetățenilor de a participa, în paza principiului liberului acces la licitație și egalității în drepturi a tuturor participanților, la pretinderea de a dobândi bunul și a leza interesele statului, care urma a da în arendă terenul în baza principiului prețului maxim propus.

La 20 iulie 2018, Consiliul municipal Chișinău a contestat cu recurs decizia din 12 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii din 09 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu pronunțarea unei noi decizii de respingere integrală a acțiunii înaintate de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Suplimentar a reiterat argumente similare celor din cererea de apel.

La 16 octombrie 2018, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus referință, solicitând a considera inadmisibilă cererea de recurs înaintată de Consiliul municipal Chișinău.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Consiliul municipal Chișinău este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 12 iunie 2018, fiind expediată participanților la proces la 29 iunie 2018 (f.d. 99), însă la materialele cauzei nu se regăsesc înscrisuri care să demonstreze momentul recepționării acesteia de către participanții la proces. Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 12 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău

a fost înregistrat la 20 iulie 2018, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Consiliul municipal Chișinău.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Consiliul municipal Chișinău.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Dumitru Visternicean,

Nicolae Craiu